

NORGES HØYESTERETT

Den 17. januar 2024 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Falkanger, Falch og Stenvik i

HR-2024-111-U, (sak nr. 24-004194STR-HRET), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Alexander Gonzalo Sele)

mot

Påtalemyndigheten (politiadvokat Kjersti Katrine Svendsen)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse om midlertidig tilbakekall av førerrett og beslag av førerkort.
- (2) A er siktet for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3. Grunnlaget er at han mistenkes for ikke å ha vært tilstrekkelig aktpågivende og varsom da han med personbil 7. oktober 2023 kjørte på en person som krysset veien. Den påkjørte døde av skadene hun fikk.
- (3) A samtykket ikke i midlertidig tilbakekall av førerretten og beslag av førerkortet. Etter krav fra påtalemyndigheten avsa Hordaland tingrett 14. desember 2023 kjennelse med denne slutningen:

«Påtalemyndigheten kan midlertidig tilbakekalle førerretten og beslaglegge førerkortet til A, født 23.12.2003, inntil saken mot ham er endelig avgjort, men ikke ut over 11. oktober 2024.»
- (4) Siktede anket, og Gulating lagmannsrett avsa 22. desember 2023 kjennelse der anken ble forkastet.
- (5) A har anket til Høyesterett, med påstand om at lagmannsrettens kjennelse oppheves. Anken gjelder saksbehandlingen og lovtolkningen. Han anfører blant annet at lagmannsretten har satt aktsomhetsterskelen for lavt, og at forholdsmessighetsvurderingen ikke er tilstrekkelig.
- (6) *Påtalemyndigheten* har påstått at anken ikke tas til følge og har anført at lagmannsrettens vurderinger er riktige og tilstrekkelige. Det stilles strenge krav etter vegtrafikkloven § 3, uten at ansvaret dermed blir objektivt. Det var ikke upåregnelig at en fotgjenger krysset veien på stedet.

- (7) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over kjennelse. Ankeutvalget kan da bare prøve lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd.
- (8) Det står i lagmannsrettens kjennelse at fotgjengeren krysset veien på et sted med «heltrukket sperrelinje(r)», hvor det ikke var tilrettelagt for kryssing av fotgjengere. Fotgjengeren opptrådte derfor ikke i samsvar med trafikkreguleringen. Videre fremgår det at siktede «ikke kunne se fotgjengeren da hun befant seg bak bussen». Dette forstår ankeutvalget slik at fotgjengeren først ble synlig for siktede like før påkjørselen.
- (9) Lagmannsretten ga denne begrunnelsen for at siktede med skjellig grunn mistenkes for uaktsom kjøring:
- «Siktede har selv forklart at han akselererte kort tid før dødsulykken inntraff, og at han har erkjent at han ikke så fornærmede før hun ble truffet av bilen. Det er på denne bakgrunn mer sannsynlig at han er skyldig i det forholdet han er siktet for enn at han ikke er det. ... Dette at det er fotgjengere langs veien og at disse plutselig kan komme ut i vegbanene er noe enhver bilfører til enhver tid må være forberedt på.»
- (10) Det fremgår ikke av kjennelsen med hvilken fart siktede mistenkes for å ha kjørt, og heller ikke hvilken tid han mistenkes for å ha hatt til rådighet fra han tidligst kunne ha oppdaget fotgjengeren til sammenstøtet skjedde. Heller ikke trafikkbildet for øvrig er beskrevet. Ankeutvalget mener disse forholdene, slik situasjonen ellers er beskrevet, står så sentralt at de skulle inngått i lagmannsrettens vurdering av om siktede med skjellig grunn kan mistenkes for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 3.
- (11) Lagmannsrettens begrunnelse har derfor slike mangler at kjennelsen må oppheves, jf. straffeprosessloven § 385 tredje ledd, jf. § 343 første ledd.
- (12) Det er da ikke nødvendig for ankeutvalget å gå inn på siktedes anførsler knyttet til lagmannsrettens forholdsmessighetsvurdering.
- (13) Avgjørelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Ingvald Falch
(sign.)

Aage Thor Falkanger
(sign.)

Are Stenvik
(sign.)